

Maryam Rajavi: Het omzeilen van zes resoluties van de VN Veiligheidsraad en een niet ondertekende overeenkomst zullen voor de moellahs de weg van bedrog en de toegang naar de kernbom niet afsluiten, maar de "nucleaire gifbeker" en het terugtrekken van Khamenei van zijn rode lijnen zal zijn hegemonie breken en het gehele regime ondermijnen.

Ondanks vele tekortkomingen en illegitieme concessies aan de moellahs, dwingt de door de P5+1 en het Iraanse regime aangegane nucleaire deal Khamenei tot terugtrekking en tot overtreding van de door hem getrokken rode lijnen die hij de afgelopen 12 jaar herhaaldelijk aangegeven heeft, ook in de afgelopen weken; zo zei de gekozen Presidente van het Iraanse Verzet, Maryam Rajavi.

Zij herhaalde dat het omzeilen van de zes resoluties van de VN Veiligheidsraad en het terugkomen met een niet ondertekend akkoord, dat internationaal niet bindend is zoals een verdrag zou zijn, noch het pad van de moellahs tot bedrog noch hun toegang tot de kernbom zal blokkeren. Niettemin zal, zoals het Iraanse Verzet altijd heeft gezegd, zo'n kleine terugtrekking de hegemonie van Khamenei binnen het regime breken en het religieus fascisme van de moellahs in zijn geheel ondermijnen.

Die terugtrekking, door de ambtenaren van het regime een nucleaire gifbeker genoemd, zal onvermijdelijk de machtsstrijd in de top van de leiding verheviggen, en de interne machtsbalans verstoren ten nadele van de opperste leider van het regime. De machtsstrijd om de leiding zal zich naar de hele regeringshiërarchie uitbreiden. De nucleaire overeenkomst kan dus, zowel qua inhoud als qua structuur van het regime, kortweg als een verlies-verlies-resultaat worden omschreven.

Het Iraanse Verzet was de eerste die de clandestiene nucleaire projecten en installaties van het klerikale regime in de afgelopen drie decennia onthulde, zette mevrouw Rajavi uiteen, eraan toevoegend dat de overgave van Khamenei en zijn regime tot een zo verregaande deal toch een product is van de explosieve sociale situatie in Iran, de eroderende invloed van de internationale sancties, het doodlopende beleid in de regio en ook zijn ernstige bezorgdheid om de aanscherping van de voorwaarden van de overeenkomst door het Amerikaanse Congres.

Wijzend op de zeer fragiele en kwetsbare toestand van Teheran benadrukte mevrouw Rajavi: hadden de P5+1 meer gedecideerdheid getoond, dan had het Iraanse regime geen andere mogelijkheid gehad dan helemaal terugtrekken en definitief opgeven van de

pogingen om de bom te bemachtigen. Het zou in het bijzonder alle uraniumverrijking hebben stopgezet en alle projecten om de bom te maken hebben stilgelegd.

Mevrouw Rajavi voegde er aan toe: de P5+1 zouden er nu op moeten staan dat het regime uit het Midden-Oosten wordt verwijderd en diens inmenging in de regio moeten verhinderen. Dit is een grondbeginsel dat in iedere overeenkomst moet worden opgenomen, anders zal ieder land in deze tumultueuze regio het recht hebben om alle concessies te eisen die aan het klerikale regime zijn gedaan. Dit zal alleen een verdere catastrofale escalatie van de wapenwedloop in dit deel van de wereld tot resultaat hebben.

Een ander belangrijk punt waar mevrouw Rajavi op wees, is het strikte monitoren door de Verenigde Naties van het geld dat nu in de zakken van het regime wordt gestort, opdat het aan de directe noden van het Iraanse volk wordt gespendeerd, in het bijzonder voor de uitbetaling van de onbetaalde magere salarissen van arbeiders, leraren en verpleegkundigen, en voorziening in voedsel en medicatie voor de bevolking. Anders zou Khamenei doorgaan met het spekken van de IRGC (het gardekorps van het Iraanse regime) om terrorisme en fundamentalisme naar Irak, Syrië, Jemen en Libanon te exporteren, zo benadrukte zij.

Het Iraanse volk heeft er recht op te weten wat ze beter worden van de overeenkomst, waar volgens Rouhani hun water, brood en milieu van afhangt. Want elke overeenkomst die niet toeziet op en geen rekening houdt met de mensenrechten van de Iraniërs, zal het regime alleen maar aanmoedigen in zijn aanhoudende onderdrukking en executies en het vertrappen van de rechten van het volk, zoals vastgelegd in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en het Handvest van de Verenigde Naties.

Mevrouw Rajavi richtte zich ook tot de bevolking van Iran, die het voornaamste slachtoffer van de heersende godsdienstige dictatuur is geweest, en van wie het grootste deel onder de armoedegrens leeft, terwijl het regime miljoenen dollars van hun rijkdom heeft verspild voor zijn onheilspellende nucleaire programma om zo zelf aan de macht te blijven. Ze zei: "De tijd is gekomen om het anti-Iraanse regime ter verantwoording te roepen. De tijd is gekomen om op te staan om het onwettige moellahregime omver te werpen en een vrij, democratisch en niet-nucleair Iran te vestigen."

Secretariaat van de National Council of Resistance of Iran

14 Juli 2015